

Ona plus

Država: Slovenija

Doseg: 64.000

Stran: 38

Površina: 1.699 cm²

06.11.2018

Torek

1 / 4

tanja ribič, igralka in pevka

najbolje, da Blika
zgrabiš ZA ROGE

Več kot dvajset let je minilo, odkar nas je Trboveljčanka prebudila s svojim glasom. Igralka, ki je leta 1997 nepričakovano popeljala Slovenijo na Evrosong, je bila takrat deležna številnih kritik, češ, kaj se pa gre. Ali igraš ali poješ, oboje se pri nas pač ne sme. A Tanja je kljub zatišju ohranila v sebi ljubezen do glasbe. V Cankarjevem domu bo 16. novembra s svojimi Ribiči nastopila kot gostja v moževi predstavi Đurologija, kmalu nas bo nasmejala v muzikalu Butalci, intenzivno pa pripravlja tudi lastno glasbeno komedijo. Ustvarjalka je torej našla tisto zlato sredino, po kateri je dolgo hrepenela. Da, tudi v Sloveniji se da. In ob primerjavi s Hollywoodom veliko prijazneje do človeka.

Sprašuje: BARBARA KOTNIK | Foto: FILIP ĐURIČ

Za Ono ste nekoč dejali, da je igrilstvo posledica vaše osebnosti in ne nasprotno. Igralci se za svojo umetnost pogosto razgaljajo. Bi lahko torej rekli, da že po naravi ne skrivate svoje zasebnosti in jo radi delite z okolico?

Če govorimo o razgaljanju igralca, ga jaz podpiram le, če je v funkciji dramaturgije. Ne podpiram razgaljanja zaradi vzbujanja pozornosti ali prikrievanja pomanjkanja zgodbe. Kakršnega koli razgaljanja. Če govorimo o fizičnem razgaljanju, sem že v filmu Kajmak in marmelada pokazala, da nimam problema s tem, ker je bilo v funkciji zgodbe. Vrata v svoj zasebni svet pa odškrnem le takrat, ko se mi zdi potrebno, da kaj delim z ljudmi. Če želim ljudi z nečim razveseliti, mogoče navdihniti ...

Pravijo, da se ženske z leti vedno manj obremenjujemo z videzom in malenkostmi ter spoznavamo, kaj je v življenju pravzaprav najbolj pomembno. Vi ste letos slavili abrahama. Vam je prelomnica ponudila kakšno novo perspektivo na življenje?

Res je, z leti se fokus oži in bistri. Abraham pa je meni prinesel stabilnost, mir.

O sebi pravite, da ste naivni, a da niste naivka. Da vas to rešuje pred otopelostjo, čeprav vas zaradi te lastnosti kljub vašim izkušnjam določene stvari še vedno razočarajo. Kaj pa vas je v zadnjem času najbolj prizadelo?

Trudim se čim manj absorbirati novice iz medijev, saj zaradi potrebe po pozornosti, seveda, najraje servirajo negativne novice. Poskušam živeti kar se le da svoje življenje, ljudi nagovarjam, da bi čim bolj razmišljali z lastno glavo. To me pravzaprav najbolj boli, navidezna svoboda ali prostovoljno sužnjelastništvo.

Nekoč ste dejali, da imate že zelo trdo kožo, kar se tiče neresnic, ki jih o vas pišejo mediji, a da vam ob takšnih

Tudi ko gre zavesa skupaj, ostajajo govornice. Včasih neprijetne, včasih boleče, neresnične. Zato sem se odločila napraviti svoj profil na facebooku in kasneje tudi instagramu. Šele pred dvema letoma sicer, kar je zelo pozno, a ravno zato, da lahko sama povem svoje mišljenje.

zgodbah še vedno ni vseeno. Ali kdaj sanjate, kako bi bilo, če bi lahko samo ustvarjali in svojega imena ne bi videli po medijih? Ste si kdaj želeli živeti mirneje brez nenehnega interesa javnosti?

Zdaj je že vse skupaj predaleč, da bi razmišljala o anonimnosti. Na srečo je to le Slovenija in vsak poznan Slovenec se lahko spočije čez mejo naše žepne državnice. Sicer pa ustvarjam za ljudi in hočeš nočeš puščam pečat. Tudi ko gre zavesa skupaj, ostajajo govornice. Včasih neprijetne, včasih boleče, neresnične. Zato sem se odločila napraviti svoj profil na facebooku in kasneje tudi instagramu. Šele pred dvema letoma sicer, kar je zelo pozno, a ravno zato, da lahko sama povem svoje mišljenje.

Ko sva že pri družbenih omrežjih, tako vi kot vaša prvorojenka veliko utrinkov zasebnosti objavljate na instagramu, kjer imata tudi veliko sledilcev. Ona je del generacije, ki je odraščala z družbenimi omrežji, vi pa se verjetno še dobro spominjate časov, ko nismo vsega delili s svetovnim spletom. Jih pogrešate ali vam je vseč, da lahko

V povprečju se Slovenija čuti varna. Kot da nam je že v genih zapisano, da nismo dovolj dobri za vrhove in ne dovolimo drugim, da bi bili više od nas. Mogoče je to posledica tega, ker smo v zgodovini služili le tujim monarhijam.

slavni z lastnimi objavami veliko bolj vplivate na svojo podobo v medijih?

Najbolje, da bika zgrabiš za roge. Če ne moreš toka zajeziti, ga reguliraj. Leta in leta sem obračala glavo stran od družbenih omrežij in se zgražala, kam to gre. Vendar je to očitno postal del naše neizbežne evolucije.

Je bilo zaradi medijske pozornosti teže vzgajati hčerki? Katere nauke in vrednote ste jima položili na srce?

Ni jima bilo lahko. Ali so bila pričakovanja javnosti zelo visoka ali pa so pričakovali, da sta oni »visoki«. Vedno smo poudarjali, da je najpomembneje, da sta iskreni, odprti, vedri, ljubeči, pozorni ...

Igralci velikokrat priznajo, da si ne želijo, da bi njihovi potomci šli po njihovih poklicnih stopinjah, da je cena slave prevelika. Kakšen je vaš pogled na to? Vaša najstarejša Zala se je z nastopanjem srečala že v mladih letih. Ste jo na igralski poti spodbujali ali svarili?

Cena slave v Sloveniji ni tako velika, kot je cena nezdravega načina življenja. Oboje bi jima želela prihraniti, ampak ni šlo, saj sta odraščali s tem. S tem sta prepojeni, obenem pa sta mimogrede posrkali ogromno znanja in vedenja. Že majčkeni sta bili vedno z nami, saj nismo imeli babic za čuvanje pri roki.

Ko zvezdniki poročijo »navadnega smrtnika«, se velikokrat zgodi, da pritisk medijske pozornosti čez čas postane preveliko breme osebi, ki življenja pod žarometi ni izbrala. S partnerjem Brankom Đurićem - Đurom sta oba vajena slave. Bi rekli, da to pripomore k bolj trdni partnerski zvezi?

K trdni partnerski zvezi pripomore samo ljubezen. Vse, kar pripomore k odtujenosti, pa lahko ogroža razmerje. Le neizmerna ljubezen in potrpljenje lahko kljubujeta čerem sodobnega načina življenja.

Že pred leti smo izvedeli za vaše prijateljstvo z Angelino Jolie. Ste od hollywoodske zvezdnice pridobili kakšen nasvet, kako v igralskem svetu ohranjati zasebnost?

Ko sem ju gledala z Bradom, sta se mi pravzaprav zasmilila. Ustvarjala sta si lahko samo otoke, kjer sta, pod nadzorom varnostnikov, lahko imela normalne trenutke življenja. Ne morete si predstavljati, kakšen pritisk je to. Zato vedno poudarjam, da je naše zvezdnitvo še zelo prijazno do človeka. Hvala bogu!

Pa ste kdaj razmišljali o preboju v ameriško filmsko industrijo, kot je to uspelo Katarini Čas? Mislite, da lahko človek ohrani trezno glavo in trdna tla pod nogami, tudi če mu uspe v Hollywoodu?

Vsak je nezdravo okužen z ameriško pop kulturo in, seveda, vsak študent dramske igre sanja o svetovni karieri. Jaz sem si zelo zgodaj, glede na poklic, ustvarila družino, ki sem jo hotela

ohraniti kompaktno in povezano. Kar je pri vseh potovanjih, ki jih zahteva mednarodna kariera, nemogoče. Kljub temu sem imela kar precej možnosti sodelovanja tudi zunaj Slovenije in na srečo so bile to vedno dobre vloge. Zdaj sem nekako razvajena in se ne bi poslovila od Slovenije ter zapustila svojega tukajšnjega ustvarjanja, ki je na mojo veliko radost zelo razvejeno. Če bi odšla, bi tudi v tujini želela igrati velike, karakterne vloge različnih junakinj. Ne počutim se dobro stisnjena v kalup, v kar te zahodne oči vedno strpajo.

Ko pa govorimo o uspehu ... Kaj pa je po vašem uspeh v Hollywoodu? V filmih sta zasedena recimo dva megazvezdnika, drugi pa so samo normalno plačani smrtniki, ki se borijo iz dneva v dan, da bi dobili nove vloge. Kot hrčki v kolesu. In tisti megazvezdniki, ali so srečni? Sta Brad in Angie srečna? Če govorimo na primer samo o denarju, je enkrat Brad rekel Đuri: »Midva imava popolnoma enake probleme, samo moji imajo kakšno ničlo zraven.«

V enem izmed intervjujev ste razkrili, da naša država ni naklonjena delovanju na več področjih, da so vas v gledališču gledali postrani, ko ste šli na Evrovizijo, tam pa so vas podcenjevali tudi glasbeniki, ker ste po poklicu igralka. Ste tudi zaradi takšnih pritiskov glasbo za nekaj dolgih let

Ko sem ju gledala z Bradom, sta se mi pravzaprav zasmilila. Ustvarjala sta si lahko samo otoke, kjer sta, pod nadzorom varnostnikov, imela normalne trenutke življenja. Ne morete si predstavljati, kakšen pritisk je to. Zato vedno poudarjam, da je naše zvezdnitvo še zelo prijazno do človeka. Hvala bogu!

postavili na stranski tir? Vam je bilo pomembno, kaj si o vas mislijo soustvarjalci?

Verjetno je res to vplivalo name, da sem se več let posvečala le igri in režiranju sinhronizacij risank. Pri risankah sem si pa včasih lahko dala duška, ko sem dobila pojočo vlogo. Pogrešala sem glasbo. Pri muzikalu Trač se je oboje fantastično ujelo. Vsakič, ko igram, me prevzame neizmerna radost, tudi zaradi navdušenih odzivov občinstva. No, to se mi zdi tudi smisel gledališča. Mnenje soustvarjalcev mi je zelo pomembno, tudi njihovo počutje mi je pomembno. Kadar režiram, skrbim, da so vsi sproščeni, ker se lahko le v takšnih okoliščinah rodijo dobre stvari.

V Sloveniji so posamezniki, ki štrlijo iz povprečja, velikokrat tarča komentarjev in zasmehovanja. Se trudite ugajati ljudem in se izogibate drugačnosti? Kaj vam pomeni pohvala občinstva in ali se pri teh letih še ozirate na njihove kritike?

Vse to, kar ste omenili, sem vso svojo kariero zelo občutila. V povprečju se Slovenija čuti varna. Kot da nam je že v genih zapisano, da nismo dovolj dobri za vrhove in ne dovolimo drugim, da bi bili više od nas. Mogoče je to posledica tega, ker smo v zgodovini služili le tujim monarhijam ... Sama se nikoli nisem

pretirano trudila, da bi se zlila z okolico. Vedno sledim svojim instinktom in sem večkrat trn v peti ljudem, ki so vajeni brezpogojne poslušnosti. Rada delam za ljudi, ne da bi jim želela ugajati, pač pa sem srečna, če jih razveselim, nasmejim, povem kaj zanimivega, ganem. Tudi pri teh letih se oziram na kritike, vendar je pomembno, s katerega naslova prihajajo.

Mnogo gledalcev se še spominja vaše vloge v seriji Teater Paradižnik. Slovenski humor je v 90. letih prejšnjega stoletja naravnost cvetel, danes pa na televiziji žal kraljujejo le še tekmovalni in resničnostni šovi. Pogrešate kaj tiste čase? Se vam zdi, da v Sloveniji primanjkuje kakovostnega humorja, da ni več prave kritike družbe in se vse podreja le še zaslužku? Seveda, vlada nam diktatura zaslužka. Pogrešam čase, ko se je, kot ko smo ustvarjali Teater Paradižnik, pisal scenarij za eno epizodo s premislekom in se ni stresal iz rokava, kot morajo početi scenaristi

Pogrešam čase, ko se je, kot ko smo ustvarjali Teater Paradižnik, pisal scenarij za eno epizodo s premislekom in se ni stresal iz rokava, kot morajo početi scenaristi danes, potem vse posnamejo v enem dnevu, igralec pa na predvečer golta tekst.

danes, potem vse posnamejo v enem dnevu, igralec pa na predvečer golta tekst. Tudi to je včasih sicer potrebno, vendar je kar naprej to velik napor za vse ustvarjalce.

Nam lahko zaupate še svoje načrte za prihodnost? Kje vas bomo lahko videli, v glasbi, na televiziji, v filmu ali na odrskih deskah?

V kratkem bo premiera prvega slovenskega izvirnega muzikala Butalci, spomladi pričakujem premiero komičnega trilerja Prekletstvo Valburge, trenutno pa se ukvarjam z glasbo in pripravami za mojo glasbeno monokomedijo Tako ti je mala moja, ki bi že lani morala ugledati luč sveta, pa se mi je življenje zaradi materine bolezni obrnilo na glavo. V gledališču še vedno igram v velikih uspešnicah Čudežna terapija in muzikalu Trač, pred kratkim sem imela premiero Balzacovega Mercadeta, Znan obraz me še čaka. Kot sem že omenila, ostajam zvesta razvejanemu delovanju in kreativnosti. *(smeh)*